

[Ebba Strange.]

været vigtigt, om vi havde haft betænkningen, for der er mange problemer endnu knyttet til hele vores ægteskabslovgivning, som vi i høj grad trænger til at få løst, hvis vi vil en virkelig ligestilling mellem kønnene, og det er vi jo nogle der meget gerne vil, også selv om de to køn skulle gå hen og gifte sig med hinanden.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er, som det allerede er sagt, en folketingsbeslutning, som sidste år pålagde ministeren at fremsætte lovforslag om ægteskabelig ligestilling. Ministeren prøver nu at løse dette problem. Jeg skal, da jeg stemte imod folketingsbeslutningen, overhovedet ikke takke ministeren for, at det kommer så hurtigt, men ministeren var selvfølgelig nødt til det.

Der sker visse ændringer i forhold til det, vi har, som jeg synes er helt rimelige, f. eks. at man fjerner ordet kvinde og mand og i stedet for bruger ordet samlevende ægtefælle, så der kan blive en vis ligestilling dér. Men når man så kommer til formuedeling, så synes jeg, den er ganske urimelig, for forslaget giver jo kun besvær for alle parter, og hvis det er den ægteskabelige uafhængighed, man nu så gerne vil forfægte, så synes jeg da virkelig, man skulle have fremsat et forslag, hvor man virkelig tog, jeg havde nær sagt tyren ved hornene og sagde: her er så sandelig opsplnitning imellem de to, så hver har sit. Men det har man ikke turdet alligevel, for det ville jo også koste penge.

Lad mig sige det klart for syvende gang, tror jeg: vi er stadig imod diskrimination af ægteskabet, selv om dette lovforslag her overhovedet ikke kan komme til det, idet det overhovedet ingen nytte vil være til, men vi ønsker at bevare ægteskabet. Vi ønsker lovgivningsmæssigt at styrke ægteskabet, men vi ønsker også at give andre mennesker ret til ikke at leve i disse former, som vi mener er rimelige for folk, som nu vil leve sammen. Vil de ikke have ægteskab, skal de også have lov til at leve uden for eller ikke i et ægteskab af den lovformelige art, som vi omtaler det almindeligvis, men derfor er der også kun én vej at gå, som allerede er omtalt af hr. Stetter, nemlig splittingssystemet, som vi også har omtalt mang-

foldige gange. Der er ikke nogen anden mulighed, hvis man ønsker at tilgodese alle parter, og hvis man ønsker at tilgodese såvel ægteskab som dem, som ikke ønsker at leve i ægteskab.

Hvis regeringen vil fremsætte forslag af den art, kan jeg kun sige som de konservative, at så er vi parat til at medvirke til sådan et forslags gennemførelse.

Kaj Hansen (DKP):

Det lønner sig jo nok ikke ved denne første behandling at gå i mange enkeltheder, hvad dette lovforslag angår. Alle partier erklærer, at de ønsker at gennemføre en skattemæssig ligestilling mellem kvinder og mænd, gifte og ugifte, og det ønsker kommunisterne også. Men enigheden hører så nok op, når vi kommer til, hvordan dette skal gennemføres.

Når man nu ser det lovforslag her, må jeg sige, at det er et mægtigt tilskud til den skattemæssige jungle, som vi har i forvejen. Spørgsmålet er i virkeligheden, om det kan lade sig gøre med det skattesystem, vi har i dag, at gennemføre en sådan retfærdig ligestilling. For det, nogle synes at overse, eller ikke går ind på, er, at det ikke alene drejer sig om en skattemæssig ligestilling mellem kvinder og mænd og mellem ægtefæller, det drejer sig også om en ligestilling inden for de forskellige sociale grupper i samfundet.

Vi vil meget meget gerne medvirke til at gennemføre en skattemæssig ligestilling for ægtefæller, for så vidt det ikke bliver på bekostning af andre ægtefæller med en lavere indkomst, og det er der desværre meget der tyder på i det forslag, som foreligger. Hvis man virkelig skulle nå frem til en retfærdig ligestilling, skulle man allerførst begynde at rense ud i hele den fradragsjungle, som vi har i skattelovgivningen, for det er den, der gør det så uhyre kompliceret at gennemføre en sådan ligestilling, fordi alle disse forskellige og mærkelige fradragsregler på den ene eller den anden facon netop blander sig i den ligestilling, som skal gennemføres.

Man kan heller ikke undgå at se, at forslaget får stor betydning for formueskatten. I øjeblikket betales der en formueskat, som først træder i kraft, når formuen ligger over 450.000 kr. Når man nu foreslår, at formuen kan deles mellem ægtefællerne, er det op-